

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

† НЕДЕЛЯ СЛЕД ВЪЗДВИЖЕНИЕ

Рече Господ на учениците Си: Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодеен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите ангели. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила. (Марк 8:34-38; 9:1)

ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

ПРОПОВЕД В НЕДЕЛЯ СЛЕД КРЪСТОВДЕН

„И като повика Исус народа и учениците Си, рече им: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва“ (Марк 8:34).

Ето това чухме днес от литургийното свето евангелие! Следването на Христа, както личи от текста, е лична свободна проява: „който иска“. Господ никому не налага, никому не натрапва Своето учение, никого насила не заставя да вярва в Него, никого не принуждава да се зачисли в основаната от Него света Църква. „Ето, стоя пред вратата – казва Той в Откровението на Йоана Богослова, – и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене“ (3:20). Трябва да чуеш, сам да разтвориш широко дверите на своето сърце и да кажеш като апостола и евангелиста Йоана Богослова: „Дойди, Господи Исусе!“ (Откр. 22:20).

Но веднъж приел Господа Исуса, веднъж решил да вървиш след Него, ти трябва да изпълниш известни условия, за да бъдеш наистина Негов ученик. Кои са тия условия? Господ ни ги посочва (Мар. 8:34). Първо, да се отречеш от себе си. Второ, да вземеш кръста си; и трето – да вървиш след Господа.

Какво ще рече да се отречем от себе си? Без

известно отричане от себе си не е възможно да следваш, след който и да било учител, ако искаш да се научиш на някаква наука, на някакво изкуство или на някаква мъдрост. Ученикът, ако иска да бъде истински ученик, трябва да се довери и повери на ръководството на своя учител, да жертва за него от своето време, да му подчини своя разум и волята си; с една дума, трябва да се отрече от себе си заради своя учител и учението и само тогава ще бъде достоен ученик.

Колко пък повече без отричане от себе си не можем да бъдем истински достойни последователи на Исуса Христа и да се научим на небесната мъдрост. Истинският Христов ученик трябва всецяло да се предаде на своя божествен учител и Господ. Трябва да отхвърли безмерното самолюбие като несъвместимо нито с любовта към Бога, която трябва да бъде безпределна, – нали е казано, че трябва да обичаме Бога „с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум“ (Мат. 22:37); нито с любовта към ближните, която трябва да бъде равностилна на любовта ни към себе си, – нали е казано и това: „възлюби ближния си като себе си“ (Мат. 22:29). Този, който е решил да следва Христа, трябва да се отрече от пристрастяването към тленните блага на тоя свят, към суетната слава, към опияняващата власт, към гибелните удоволствия на плътта.

Вие сте християни. Не зная обаче дали някога сте се запитвали какво означава това име? – То е гръцко. Филолози казват, че значи войник на Христа. Сам свети апостол Павел употребява този израз. На ученика си Тимотея той пише: „Пренасяй страданията като добър воин Исус Христов“ (2 Тим. 2:3).

Християнинът е Христов войник. „Никой воин – пише свети апостол Павел, – не се заплита в житейски работи; и това прави, за да угоди на началника“ (2

Тим. 2:4). Онзи, който следва Христа, трябва да изпълнява Неговата воля, да живее не тъй, както му се иска, а както Бог заповядва да се живее.

Второто условие беше, че Христовият последовател трябва да вземе кръста си. Всеки от нас има свой житейски кръст или както се изразява свети апостол Павел – „свое бремe“ (Гал. 6:5). Това са тежестите, трудностите, пречките, изпитанията, страданията в живота. Няма човек без такова „бремe“. Онзи, който е Христов, трябва с достойнство да вземе и носи кръста си. Той се задължава да разпне плътта си със страстите и похотите (Гал. 5:24) и вече не той да живее, а Христос да живее в него (Гал. 2:20); да бъде мъртъв за греха, обаче жив „за Бога в Христа Иисуса, нашия Господ“ (Рим. 6:11) и да е готов да понесе всякакво страдание за Христовото име и за вярата в Бога (2 Тим. 2:3).

Тежък, тесен, трънлив е пътят на такова кръстоносене, но той е единственият благословен спасителен път. „Широки са вратата и просторен е пътят, който води към погибел – казва Спасителят, – „тесни са вратата, и стеснен е пътят, който води в живота“ (Мат. 7:13–14). При това трябва да помним, че Бог ни дава кръст според силата ни (1 Кор. 10:13) и благодат за облекчаване на кръстоносенето (Рим. 12:6), и че всички препятствия по кръстния път са победими. „В света скърби ще имате – предупреждава Господ Иисус Христос, – но *держайте: Аз победих света*“ (Йоан 16:33).

Ето третото условие: христианинът трябва да следва Христа! На този, който се е решил да се отрече от себе си и да вземе своя кръст, не остава друго, освен да върви по стъпките на Христа, тоест да подражава на всички добродетели, чийто най-възвишен образец ни е показан в живота и делата на Иисуса Христа. „*Дадох ви пример – казва Господ Иисус Христос, – да правите и вие същото, каквото Аз ви направих*“ (Йоан. 13:15).

„*Нека с търпение измием предстоящото нам поприще, имайки пред очи началника и завършителя на вярата – Иисуса*“ – пише свети апостол Павел в Посланието си до Евреите (12:1–2).

Трябва да подражаваме на Христовата безпределна покорност и безусловното Му послушание на волята на Небесния Отец. Спасителят беше „*послушен дори до смърт, и то смърт кръстна*“ (Филип. 2:8); да подражаваме на Неговото дълбоко смирение и на кротостта Му, Сам Той казва: „*Поучете се от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце*“ (Мат. 11:29); на Неговата свята любов към всички люде, даже към враговете. Чуйте Го как се моли от кръста за разпинателите Си: „*Отче! прости им, понеже не знаят, що правят*“ (Лук. 23:34).

Братя и сестри,

Ние, които сме се събрали в този Божи дом на богослужение и молитва, сме убедени, че сме христиани. Е, добре! Но отрели ли сме се от себе си и изпълняваме ли Божията воля? Нарамими ли сме своя кръст, своето бремe в живота, и носим ли го, както подобава на истински христиани? Следваме ли

неотклонно Христа? По Неговите стъпки ли вървим с мислите си, с чувствата и желанията си, с делата си?

Това са въпросите, които всеки от нас трябва днес да си зададе и на които да си отговори. И естествено, с лични усилия и Божия помощ да се стараем да изпълняваме условията, които Господ Иисус Христос ни поставя! Амин!

Доростолски и Червенски митрополит Софроний
Сборник проповеди, СИ, 1976 г.

ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

ЗАЧАТИЕ НА СВ. ЙОАН ПРЕДТЕЧА И КРЪСТИТЕЛ (23 септември)

ТРОПАР

Отначало нераждаща, развесели се, неплодна, ето, заченала си светлиник на блъгнцето, който ще просвети цялата вселена, страдаща от слепота. Ликувай, Захарие, зовейки с дръзновение: този, който ще се роди, е пророк на Всевишния.

СЛОВО НА ЗАЧАТИЕ НА ЧЕСТНИЯ И СЛАВЕН ПРОРОК, ПРЕДТЕЧА И КРЪСТИТЕЛ ГОСПОДЕН ЙОАН

По времето, когато приближило зачатие на нашия Спасител, по славен и чудесен начин станало зачатие на свети Йоан Предтеча. Много майки зачеват деца, но малко са тези, чието зачатие се прославя и се празнува от светата Църква. Известни са само три майкр, зачатията в утробите на които са станали предмет на удивление за целия свят. Това са: праведната Анна, света Елисавета и Пречистата Дева Мария. Праведната Анна, заченала света Богородица, Елисавета - Предтечата, а Дева Мария - Христа, нашия Спасител. Всички тези зачатия били възвестени от ангел и се извършили по благодатта Божия и при това не иначе, а чрез беседа между благовестителя и зачеващите, понеже Самият Бог искал и съгласието на зачеващите. Затова благовестителят, свети архангел Гавриил, като влязъл в олтара при свещеника Захария, който служел тогава пред Бога, казал:

„*Не бой се, Захарие, понеже твоята молитва биде чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, и ще го наречеш с името Йоан; ... и мнозина ще се радват за раждането му*“ (Лук. 1:13-14).

Свети Захария отговорил:

- Това, което ми известяваш, радостни вестителю е и неочаквано, и странно, защото да се раждат деца в старостта и е неестествено; *"а аз съм стар, па и жена ми е в напреднала възраст"* (Лук. 1:18), как можем да заченем и да родим син?

А ангелът отговори:

- Захарие, от първите ти думи виждам, че ти си маловедец; не вярваш, че думите ми ще се сбъднат. Наистина това, което ти възвестявам, не е свойствено за твоята природа, но за това има воля Божия, за която няма нищо невъзможно, *"защото Бог може от тия камъни да въздигне чедо Аврааму"* (Мат. 3:9). Нима не ти е известно, че Бог е можал да сътвори Адам от пръст, да създаде Ева от реброто Адамово и да дарува на престарялата Сарра син Исаак? Затова Всемогъщият Бог ще дарува и на твоята жена в старостта ѝ раждането на син, понеже молитвата ти е чула.

- Сега - казал свещеникът - аз принасям на Бога молитвите си за пришествието на възжеления Месия, Когото Той е обещал с устата на Своите свети пророци; моля се, Бог по-скоро да Го изпрати на земята, за да спаси Авраамовото семе от робството на другородците; моля Му се още и за това, да прости съгрешенията ми и греховете на целия народ; а за това, да имам син, сега не се моля, защото и самият аз вече достигнах преклонна възраст, и жена ми се състари.

А ангелът му рекъл:

- Аз съм Гавриил, който предстоя пред Бога; по Божие откровение зная, че сега ти се молиш не за даруването на син, а за това, за което ми каза; обаче преди, когато ти и съпругата ти не бяхте още стари, ти усърдно молеше Господа да ви изпрати син. Всемиловитият Господ, от Когото не може да се укрие даже и най-малкото движение на човешкото сърце, внимава към молещите Му се и изпълнява желанията на боящите се от Него. Като чу предишните ти молитви, Той ти дарува син, съименен на благодатта (*"Ион"* означава благодат, бел.ред.); защото по Своето благоволение Господ знае кога да изпълни молбите на светиите Си: и ето, ще ти се роди син, който ще бъде велик пред Господа.

На това светият отговорил:

- Сега виждам, благовестителю, че ти си ангел Божий, защото и беседата ти свидетелства за това, и видът ти ясно показва това, и силата на думите ти го потвърждава. А отначало, когато ти внезапно се яви пред мен и започна да вещаеш, аз се ужасих, подобно на пророк Даниил, който някога се побоял, като видял ангел: гледах, казал той, на това *"велико видение, но в мене сила не остана"* (Дан. 10:8); също и майката на Самсон казала: *"човек Божий идва при мене, който имаше вид на Ангел Божий, вид твърде почтен"* (Съд. 13:6). Затова и аз се побоях и не дръзвам да възразя на твоите ангелски слова; обаче, ще те попитам, защо синът, който ще ми се роди, ще бъде велик? Нима той ще бъде по-висок и по-свят от пророк Иеремия, към когото било слово Господне: *"преди да те образувам в утробата, аз те познах, и*

преди да излезеш из утробата, осветих те: поставих те пророк за народите" (Иер. 1:5)?

А ангелът рекъл:

- Велик ще бъде пред Господа твоят син и с духовното си величие ще бъде не само равен на пророк Иеремия, но и ще го надмине; ако онзи е получил освещение преди раждането си, то този още повече ще се изпълни с Дух Светии още в утробата на майка си; Иеремия бил предназначен само да пророчества за Месия, а този ще се удостои и ръката си да възложи върху Него и да Го кръсти. И с величието на Божията благодат той ще надмине не само Иеремия, но и другите велики светии, защото между родените от жени, никой няма да бъде по-голям от Йоан Кръстител (Мат. 11:11). Както звезда от звезда се различава по слава, така и сред Божиите светии един превъзхожда друг по слава и чест; както и в нашите ангелски чинове, които винаги гледат лицето на Господ Саваот, Бог не открива поравно на всички тайните на благата Си воля, но чрез по-горните чинове ги явява на по-долните. Много звезди се явяват пред изгрева на слънцето, но единствено деница (зорница) предшества самото слънце. Много пророци са проповядвали за пришествие на Месия, но момъкът, роден от теб, не само ще проповядва със слово, но и с пръста си ще посочи на хората Агнеца Божий, Който ще вземе греховете на света. Ето защо твоят син ще бъде велик и най-голям сред всички родени от жени. И колкото изпълнението на радостната вест е по-приятно от самата вест, толкова по-голяма чест в сравнение с другите пророци ще има този пророк, който ще се роди от теб. До него пророкуваха всички пророци и самият закон, а този ще бъде завършек на всички пророци, край на Ветхия Завет, предтеча на новата благодат.

На това Захария казал:

- Добра и радостна е вестта ти, ангеле Господен! И ако всеки мъдър син весели баща си, то колко повече би ме развеселил мен, стареца, син, по-мъдър от всички пророци! Но как да се радвам, когато се съмнявам в думите ти? Няма радост и веселие в съмнителните неща, а само в достоверните. И така, умолявам те, ангеле Божий, кажи ми, как мога да се уверя в това, което ми известяваш?

Тогава Гавриил отговорил:

- Захария, ти още продължаваш да се съмняваш и да не вярваш на думите ми; нима ще говоря лъжливо аз, пратеникът на Бога, Който е верен ... във всичките Си слова и свят във всичките Си дела (Пс. 144:13), така че *"у Бога няма да остане безсилна ни една дума"* (Лук. 1:37). Ти, който си иерей и учител Израилев, нима не знаеш, че настъпи времето, което изчислих със седмици, когато бях пратен във Вавилон при пророк Даниил (Дан. 9:24. В седемдесетте седмици, споменати от пророк Даниил, се съдържат точно 490 години. Бел.ред.)? Нима не сте чели пророчествата му? Разгледай и познай, че вече се е приближил Спасяващият Израила и пред лицето Му ще шества ангел в плът - твоят син, който ще приготви пътя на Месия, шествайки пред Него в духа и силата на Илия. Но заради това, че не повярва на думите ми, ще

бъдеш ням и няма да кажеш нито дума до този ден, когато това ще се изпълни.

И в същия миг немота сковала устата на свещеника Захария, а връзките на безплодието на Елисавета паднали. Ангелът заминал при престола на Вседържителя. Слава на Господа във вековете. Амин.

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите ("Четви-Минеи") на св. Димитрий Ростовски.

ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

5. ЗАЩО ТОЛКОВА МНОГО ОБРЕДИ, ЧИНОДЕЙСТВИЯ И ПРАВИЛА В ЦЪРКВАТА СЪ ПОЧИТАТ КАТО ДАДЕНИ ОТ БОГА, МАКАР ЧЕ НЕ СА СПОМЕНАТИ В СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ?

(Продължава от бр. 783)

"От запазените в Църквата догмати и проповеди някои имаме от писмено наставление, а някои сме приели от Апостолското предание, по приемственост, тайно; и едното, и другото имат еднаква сила за благочестие... защото, ако решим да отхвърляме неписаните обичаи, като уж нямащи голяма сила, непременно ще повредим Евангелието в главните неща или нещо повече - от евангелската проповед ще оставим само едно празно име." Светител Василий Велики.

"Бог е поверил на Църквата Своето откровение, съдържащо се в както в Священото Писание, така и в Священото Предание, затова за Божествени източници на християнското учение за вярата несъмнено се признават само онези, които тя приема. "Аз не бих повярвал в Евангелието - казва блаженият Августин, - ако не беше ме убедил гласът на съборната Църква." Приела от Господа Иисуса Христа и Светаго Духа откровението, Църквата го пази цяло и невредимо, на нея ѝ е предаден смисълът му, тя е едновременно непогрешима негова тълкувателка от началото на своето установление и ще пребъде такава до края на вековете, защото вселенската църква никога не е говорила и не говори сама, а само от Духа Божи, Който тя непрестанно притежава, притежавала е и ще има за свой учител до края на вековете (Иоан 14:16-17, 26). Важността на Преданието се основава единствено на авторитета на Църквата" (VI Вселенски събор, пр. 12).

"Вярваме, пишат Източните патриарси, че Божественото и Священо Писание е внушено от Бога, затова сме длъжни да му вярваме безпрекословно и при това не някак по своему, а именно така, както го е разяснила и предала Католичната Църква. Защото и суетното мъдруване на еретиците приема Божественото Писание, само че го тълкува превратно... Затова ние вярваме, че свидетелството на Католичната Църква има не по-малка сила от Божественото Писание. Понеже виновник за едното и за другото е единият и същ Свети Дух, все едно е дали да се учим от Писанието или от вселенската

Църква. Човек, който говори сам от себе си, може да греши, да се лъже и да лъже другите, но вселенската Църква, понеже не е говорила и не говори от себе си, а от Духа Божи - когото непрестанно има и ще има за свой Учител до века, - никак не може да греши, нито да лъже, нито да се лъже, но подобно на Божественото Писание е непогрешима и е важна винаги".

(Следва)

Из книгата „Какво е необходимо да знае съвременният православен християнин“ от архимандрит Лазар Абашидзе, Тавор прес, София

Детски свят

БОГ СЪ ГРИЖИ ЗА НАС (Народна приказка)

В ранна утрин един селянин турил на колата два чувала ръж и тръгнал за воденицата. Трябвало да мине през мост. Когато колата стигнала до средата на

моста, конят спрял и започнал да се връща назад. Нищо не помогнало: нито виковете, нито камшикът. Конят заскачал, заритал... и чувалите паднали в реката. Притекли се на помощ минавачи и ги извадили из водата. Селянинът бил принуден да се върне у дома, за да суши ръжта. Когато я разпрострял, той забелязал да лъщят между зърната едни много дребни стъклени парченца. Ако ръжта била смляна заедно със стъклените парченца, цялото семейство на селянина щяло да умре, ядейки от ръжения хляб. Бог се грижи за нас, преди още ние да сме се погрижили за себе си!

"Литературен сборник за православните християнски дружества и братства"

Източник: www.hristianche.ucoz.com

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

20 септември † Неделя след Въздвижение. Св. влчк Евстатий Плакида и семейството му. Гл. 7, үтр. св. 5, ап. Гал. 2:16-20 (с. 381), лит. св. Мк 8:34-38,9:1 (с. 256)

21 септември Св. ап. Кодрат. Св. Исакий и Мелетий, еп. Кипърски (Отдание на Въздвижение) (Тип. с. 84)

22 септември Преп. Козма Зографски. Св. свщмчк Фока, еп. Гинопийски. Св. прор. Йона.

23 септември *Зачатие на св. Йоан Предтеча и Кръстител. Св. мчца Иранда

24 септември Св. първомъченица и равноапостолна Текла. Преп. Коприй. Св. Силуан Атонски

25 септември *Преп. Сергей, Радонежки чудотворец. Преп. Ефросиния Александрийска. (Тип. с. 86)

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма ставрофорен иконом Емилиан Костадинов
Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свето Благовещение“

Енорийски лист „Благовестие“ се разпространява безплатно
Можете да намерите изданието и на интернет адрес:

www.bram-blagoveshenie.bg